

Citajte i preporučite i drugima da citaju ovu CCN stranicu koju uređuje Gospodin Mustafa Ally. Njemu pripada zahvala za mogućnost našeg javljanja preko CCN-a
Divna i korisna stranica
Citajte i širite je. Pišite na CCN

Safet

ZAHVALNOST PRVO ALLAHU, pa mojoj supruzi FATI

Danas je moj veliki dan. Sretan sam da mogu na ovaj način čestitati rođendan
Mojoj divnoj supruzi FATI (BAKIC) AVDICH.

Fata je rođena iz Tuzle, od oca Osmana, ponosnog Krekanskog rudara. On, Osman, proveo u rudnicima 35 godina svog života. Tim svojim radom izdržavao je sebe, suprugu, Majku i sina Alošana, te dvije kćerke Fatimu i Nasiha. Skolova djecu na ponos svoje časne Bakice Porodice

Fata se udala u Australiju. Njeni odnosi sa familijom su tako divni da bi svi poželjeli imati te onose. Od Fata se ima zaista šta naučiti.

Ponosim se s njome jer je u društvu, u kome se kreće priznata i ponosna. Njene drugarice su Ferida Resulović, na odmoru u BiH, te Hodžić Senija. Biovska učiteljica iz Tuzle. Njeni djaci se ponose na svoju učiteljicu kojoj se redovno, bar venja njih javljaju.

Onda Fikreta, ta divna žena koja je živi primjer ljubavi i harmonije porodice i prijatelja.

Fata je danas 12.6.2011 rođendan. Primila je već prve čestitke od poštovanog Dr. Boska Maxima, našeg dugogodišnjeg ljekara i kućnog prijatelja. Osim čestitke, Bosko je uručio divan poklon Fati.

Za vasu radost prilazem divnu poruku o IKO, mom junaku price. Priču poučnu i korisnu pa bujrum citajte

Citajte i druge priloge

Javite mi vaše mišljenje na moj email tuzlanka@optusnet.com.au

Uz lijepi selam svima

Hajji Safet Avdich

Esselamu alejkum

BUJRUM UZ RADOST CITANJA

Znam, znam, cekate obećanu pricu. Strpljenje je spas. Hvala na cekanju. Evo dijela te price koja je istinita i dogadja se krajem proslg vijeka negdje od 1958 do danas.

Ne zamjerite mi ako sam nehotice napravio kakvu gresku ili ispustio dio vremna u kome se sve ovo dogadja.

ZNAM DA CES NA KRAJU BITI ZADOVOLJAN DA SI NESTO NAUCIO IZ POUKA IZ ZIVOTA MOGA JUNAKA ISMETA, zovemo ga IKO

Negdje u nekom Bosanskom gradu, tu na perifriji zivjeli su dvoje mladih Hasan i Fatima. Ispocetka bjese sve, kako narod veli med i mlijeko. Hasan je radio u Banci, kao pomocno osoblje, on je zapravo odrzavao parno grijanje banke.. Fatima, zvace moje Fata u prici, bila je kuci sama po cijeli dan. Uvijek nekog posla ima u kuci i oko nje. Pogotovu sto su tu kucu podigli vlastitim sredstima i to hallalom. (Bez kredita)

Vrijeme protice. Hasan je dosta ljubomoran na svoju ljepoticu Fatu. Iz ljubomore plane po koja zustru iskra zuci koja ni u kom slucaju nije trebala pasti jer Fata je cistunica, naivna i prepostena za ovaj dunjaluk.

Iz te velike ljubavi rodi se musko dijete. Dadose mu ime Husein. Dijete je raslo, slabasno, krzljivo, izgledalo je kao nedonosce. Jadna majka Fata zabrinuta. Trazila je lijeka svom sinu Huseinu. Jednog kishnog dana naisla je neka zena koja po malo gata a i prosi. Od toga jadona zivi. Kako to i dolikuje nasoj Fati, ona dariva sirotu dobro od svog dobra. Sjedila je zena duze vremena posmatrala mladog Huseina u besiciu kako se komesa i vrlo nemirno place, place da je grehota slusati. Fata se sva u suze obliva muceci muku sa svojim prvencom. Nema Fata bas Bog zna kakvog iskustva u cuvanju i hranjenju novorodjencadi.

Pri polasku gosca rece Fati. "Dobra sestro. Da ti kazem dobro". Fata stade zagleda se u zenu i otvorenih usta cekase njeno kazivanje.

"Moja sestro", veli gosca. "Veceras u sumrak pri zalsku sunca ti okupaj dijete i bismilom ga metni u besiku. Kada ga poloziš u besiku nemoj ga vise zvati Husein vec ga zovi" "ISMET." Od sve muke Fata zapamti svaku njenu izgovorenu rijec. Pazila je na njene pokrete ruku i koraka. Jadna, majka Fata, rado poslusa prosjakinju. Ucini po savjetu njenome sve. Zapamtila je Fata i koje dove treba uciti pri kupanju i smjestanju u besiku svog jedinca-mezimca.

Nazva ga imenom "Ismet" Uz svu pobožnost, sva radosna nadajuci se u uspjeh zeninog savjeta.

Eto, od sada necemo ni mi zvati ovo dijete Husein vec po zeninom nagovoru, zvat ce mo ga ISMET, da ne kvarimo ni obicaj ni redosljed opisivanja dogadjaja.

Od sledeceg jutra Fata je dahnula svojom dusom. Ismet masalah jede obilato. Spavao, masalah, kao prava beba. Za par dana vidi se lijep napredak djecacica. Bucmast u licu. Rumenih obrazscica.

Poce Ismaet da veselo guce. Radosti Fatinom nigdje kraja. Uci ona dove svojoj prosjakinji i nada se njenom ponovnom navracanju, dolasku da je obilato nagradi. Vec je Fata nanijetila sta ce sve da dobroj zeni pokloni za njen savjet i spas njenog djeteta, njenog voljenog Ismeta. Babo, Hasan osta pri svome da dijete i dalje zove Husein, jer mu je to nasljedno ime njegova sada rahmetli deda. On, Hasan je rastao uz deda i volio ga vise nego samog sebe. Kada je dedo umro to je za Hasana bila velika tuga i zalost. Obeca da ce svome sinu dati ime dedovo, naravno Husein. Tako je eto bilo po onom nepisanom, da otac ima previse pravo na sina.

Fata se ljutila na Hasana zasto ne prihvati ime Ismet, kaze nista sa time nije lose. Nije smjela Fata Hasanu reci o uzroku i potrebi mijenjanja imena svom prvencu. Bojala se da Hasan ne vrsi na Fatu dusevni pritisak. Znao je biti ljut i dosta nepravedan u odlucivanju. Sam je volio da sve svrsava po svom.

Hasan je ostao pri svome. Fata pri svome.

Raslo, masalah dijete kao iz vode. Prohodalo, trci oko kuce, nestasan je i u sve zeli da zaviri. Da sve uzme u ruke. Majka Fata se bojala da Ismet ne uzme zmiju u ruke. Bilo je dosta zmija jedne godine u okolici njihove kuce. Jedno jutro Ismet nosi u ruci zelenu zmiju dugacku, njoj se, bar tako ucinilo kao dugi konop. Mora da je bila duza od dva metra.

Zbog zmija oni nanijetise prenijeti svoju kucu nize, blize puta. Tu uz Fatine roditelje. Veci je komsiluk. Ima jos tu sest kuca.

Dogovoreno i ucinjeno. Za par sedmica su vec bili u svome novom domu. Komsiluk je bio onaj pravi nas Bosnjacki, Svi su njima pomogli da se kuca sto prije zavrsi. Istina bilo je komsija sa Majevice, Ozrena, Bjelasnice, koji su radili u rudnicima uglja. Cestiti vrijedni ljudi. Bogme bi tu i darovanja na temelje i krov, vec kako je to uobicajno u tom dijelu Bosne.

Ismet lijepo poraste. Fata ostade u drugom stanju. Rodi curicu, Esmu. Masalah napredno dijete. Rodi Fata trece dijete. Sincinu. Crn-kako kazu mrk i osta mu ime Mrki te i dan danas ga tako zovu od milja.

Vrijeme tece kao rijeka. Doslo mnogo novih lica, gladnih usta u kucu. Mnogo vise potrebstina za zivot. Bogme se dogovorise da Nena i Dedo cuvaju djecu po danu a Fata ce u Dom zdravlja u veseraj. Tamo su dobre plate. Tamo je tesko u pari i oko kotlova jer se bolnicke haljine moraju otkuhavati.

Svakim danom Fata hita svome domu da do mraka spremi svome sibijanu ugodan zivot. Da im ostavi spremljene hrane za sutra.

Jedva se ceka dan odmora, Nedelja jer se samo taj dan u sedmici ne radi. Ostaje Fata i prekovremeno kada je nesto hitno za Dom Zdravlja. Nerado, ali bude korisno. Koverta na kraju mjeseca bude prilicno deblja.

Hasan je nasao dopunski posao da bi familiji donosio potrebno i u dovoljnim kolicinama. Poceli su da obradjuju komad zemlje koju im je Dedo dao na poslugu. Bogme u proljece pa sve do kasne jeseni nadje se tu dosta nafake. Graha-mohuna. Krastvaca, tikvica, pecenjaka kukuruza, ima tu i mladog krompira, a ima ga i za zimnicu.

Rastu djeca u radosti i veslju na svu radost roditelja i Deda i Nene. Tu su Fatine tri sestre. Dolaze Fatina braca svako tri cetiri mjeseca u posjetu. Dobiva Fata pomoc od svoje brace i svojih amidzica. Svi Fatu neizmjerne vole jer je odana i predana svome evladu i svome rodu. Uz veliko postovanje svoga Baba i Majke. Predana je svome Allahu gospodaru njenog zivota i zivota ostalih u njenom domu. Tako Fata voli moliti molitvu svome Stvoritelju. Jednog dana su se djeca igrala tu na visoravni zvanom Plocnik. Kako su bila zagrijana od igre pade dogovor da trce do bazena da se okupaju. Po onom dječjem nepisanom pravilu opkladise se ko ce prvi stici i u bazen skociti u vodu.

Nasta jurnjava niz strminu Plocnika. Naravno Ismet je prvi. Dodje do bazena i ne gledajuci koliko vode u njemu ima skoci naglavacke u tako mali plicak. Toga dana je iz bazena sva voda ispuštena radi preventive. Taj bazen kontrolise vojska sa Gradine.

Ismet skoci u plicak i osta lezeci sav u krvi. Ne dize se. Nasta vriska dječaka i djevojčica. Tu su se nasli kopaci, okopavali su kukuruze i pritrčali su do Ismeta. Ne daje znake zivota, veli neko od prisutnih. Ne daje, a krv samo lije iz nosa, cela, usta.

Pridje jedan od kopaca zgrabi Ismeta u naramak pa do auta. Upali auto i svom brzinom pravo za Gradinu-bolnicu.

Zabavise se ljekari slucajem Ismeta a prema pricanju o slucaju, rastuzise se mnogi zaleci mlado dijete tako lijepo i napredno. Ljekari su sve poduzeli i sve dali od sebe. Posta Ismet miljenik bolnice. Osta on tu petnaestak dana.

Tek da vidite jadne majke dobre Fate. Na vijest o nesretnom slucaju Zasukala dimije pa pravo u bolnicu. Bdjela je svakog dana kod krevetica i bodrila svoga Ismeta. Opravljanje, napreduje kao da se nista nije ni desilo. Petnaestog dana Ismeta otpustise iz bolnice "ZDRAVA".

Ismetovi roditelji pouceni jadom koje ih je snaslo zabrtanise mu odlazak na Bazen. Ali, ne lezi vrazu. Djecja idu na bazen. Vrucine su jake.. Ukrade se Ismet pa sa djecom u mlaku vodu. Satima se kupase. Uvidjeli roditelji da Ismet voli vodu pa su se slozili da tamo ide i neka se samo pazi da vise ne skace u bazen.

Sve veci zivotni prohtjevi vec cetveročlane porodice iziskivahu vece roditeljske napore. Vise rada, vise truda i na poslu i u njivi.

Babo, Hasan ne zove vise sina Huseinom vec i on po onoj narodnoj kud svi turci tu i mali Mujo. I on ga pocesto zove Ismete!. Dedo i Nena a i ostala rodbina su jednoglasno prihvatili da ga zovu

Ismet. A djeca to skratise na "IKO". Pa za malo da se ime Husein nije ni spominjalo u kuci. Masalah Ismet napredova kao malo koje dijete. Razvi se u pravog momcica. Lijep kao lutka. Voljen i omiljen u kuci i u okolici. Svi ga prizivahu u svoje drustvo. Ismet je zavolio spaort. Plivanje, trcanje. Najvise je radio na razvijanju snage svojih misica. Cesto bi zamolio djeda da mu dopusti da nacijepa drva. Tako bi radio sve dok bi se u golu vodu znojem oblio.

Sve veci izdatci svakodneвно zahtijevaju i veca primanja roditelja.

Zavrpio je Ismet cetiri osnovne dobrim. Iz fiskulture je imao samo peticu. Bio je jogunast i nije bas pokazivao sklonosti lijepom ponasanju. Iz vladanja je imao cetvorku.

Otac, Hasan dogovori se da ode traziti vece nafake tamo negdje u inostranstvo. Tamo u neku zemlju Austriju. Kazu da se do nje ide tri dana vozom. Bogme je i karta poskupa. Ide grupa radnika iz varosi te kazu imaju specijalan popust na JDZ (Jugoslovenskoj Drzavnoj Zeljeznici) Iskoristili su taj bajni popusta.

Ode Hasan. Ostavi svoju Fatu sa cetvoro jogunaste djece. Mrki je porastao i on nije svetinja u skoli. Volio se potuci, a bogme i degeneka primiti.

Dvije curice su bile uzor djevojcica sa kojima se Fata ponosila

Vrijeme cini svoje, Hasan je za cijelu godinu dana dosao jedan-puta kuci. Jes slao je Hasan dosta para svojoj porodici. Ovg puta povede starijeg sina Ismeta sa sobom, da olaksa Fati a i ostalima u zivotu.

Linc je bio grad njihovog novog prebivalista. Daljina cini svoje. Rstavise se u braku Fata i Hasan. Fata osta radeci u veseraju. Hasan odvede i drugo musko dijete sa sobom. Na pakos svojoj Fati odvodi i drugo dvoje one dobre lijepe curice. Osta Fata u zalosti i tuzi. Nazna ona sva svoja majcina prava. Muzevi, nasi, bosnjaci su ponekad svojeglavi, tvrdi i mnogo zele uciniti pakosti iz pustog inata. Nasao je Babo Hasn i novu ljubav. Za to je sve to ovako naopako krenulo. Fata osta danima placuci, lomeci svoje prste. Molila se Svevisnjeme. A sve sto ga Vis moli sve joj se cini veci jadi na njenu dusu pada. Nije klonula duhom i saznanjem da ce njen Stvoritelj uciniti svoju milost na njene molitve.

Jednog dana na cesti, na putu do svoje kuce, Fata ugleda staricu zenu kako sjedi pored puta. Onu istu zenu koju je prije mnogo godina ugostila u svom novom domu. Onu zenu za koju je svoje darove godinama cuvala. Obradovana sjede do zene uz selam nazivase. Sjede do zene. Zagrlj je i poljubi kao da joj je najveći rod. Ova, zena mirom mirise. Cista je i uredna, ali bogme dobro ostarila. Pita Fata za nju i njeno dugo odsustvo iz njenog doma. Zena u radosti isprica svoj burni zivot, Veli, nasla sam sreću. Udala se za covjeka koji mi je pruzio svu radost. A ti, veli zena, ti se rastala od Hasana. Fatu protresose zmarci. Sva protrnu od glave do peta, na tu njenu primjedbu. Zena nastavi. Fato ti se nista ne brini tvoj Allah je uz svaku tvoju molitvu ucinio blagoslovenom. Ja znam da se ti svakim danom molis Allahu Stvoritelju neba i zemlje i svega na njoj i u njoj i jos vise sedam nebesa. Vidi, kako je ova zena ucevna, pomisli Fata. Blago njoj kada i ona vjeruje u Stvoritelja. Obuze Fatu radost o ovom saznanju.

Presijece njeno razmisljanje glas mirne starice koja govorase. "Ne brini imat ces sreću. Imat ces radosti puno., Odrasti ce djeca." Znace oni za tvoju-majcinu ljubav. Docice ti kao ptici ponovno u gnijezdo tvoje. Pa upita kako joj je Ismet. Fata prenerazena od cuda kako ova starica tako dugo pamti ime Ismet, a ona je to ime njemu dala.

Jasam, veli ona imala brata Ismeta. Umro je u 19 toj godini svoje mladost. Rahmet njemu, A Fata podize ruke i za rahmet prouci dovu El'hamdulilahi. Zena se zahvali Fati na sijelu. Usta i podje. Fata usta, stade ispred nje. Reci mi gdje zivis, Koga imas? Upita Fata.

Zena; Vidit cu te i pozvati u moj dom, ako Bog dragi druckije ne odredi. Strpi se. Halalise se i rastadose. U dusi Fatinoj bije neki jaci damar. Damar koji raskida dusu, udara tako jako da odzvonjava u Fatinim usima. Ode zena a Fata osta dugo, dugo, gledajuci za njome. Sva radosna da je vidjela ponovno. Uh'! veli ona sama sebi. Kuku meni ne pozvah je kuci i onako sam sama. Uh, kako mi to promace. U tom razmisljanju dobra zena zamace za cosak ulice.

Bili su to teski i preteski dani Faticini, ojadjenoj majci. Molila je Boga svakog dana. Namaz nije propustala. Nadala se u Svevisnjega i njegovu moc.

Tekli su dani. Ismet je uz oca rastao i pogolem momak bi. Gledajuci ga njegov stas i uzrast, razvijen svojom svakodnevnom neizostavnom gimnastikom izvi se u parvoga deliju.

Dodje Ismet u dodir sa onim ljudskim olosem koji ga stadose iskoristavati materijalno, moralno a I koriste njegov um I razum. Voli Iko njih. Bio je Ismet mnogo naivan i neskvarn u dusi. Postenjacin na svoj nacin.Promijnio se iz djetinjstva u momculjka stasita ilijepa. Po malo frizuru dotjeruje.Zagleda bogme I po koju curicu.Stidno sa njima razgovara, ali ne bjezi od njihova drustva.

Ismet se zaposlio u istu Firmu gdje je i Babo- Hasan radio.

Malo tko koristi vidje od Ismetove dosta dobre plate. Drustvo je sve vise uzimalo maha da bi se docepali novaca. Stadose subotu i nedelju koristiti posjetom u Bec. Cilj ove posjete je bio da se dokopaju Silinga pa makar i na najbezobrazniji i svirep nacin.

Sacekivali su starce i starice i od njih otimali novcanike i tasnice. Pare vadili dokumenta bacali u prve kante za smece.Tramajske guzve su dobro iskoristavali. Bili su pravi majstori u tome. U tome su sada postali parvi maheri. Mijenalji su mjesta "napada" od prvog do 22 (Bercikla) opstine u Becu. Tramvaji su njihova omiljena setnja i bjezanija od inspektora, kontrole..a I od policije, vrlo cesto.

Dzeparjenje i presretanje staraca I starica a I usamljenih prolaznika. Postali su prava napast i a mora za gradjane Beca. Zabrinuta je I Policija Grada koja ne mogase stati u kraj nekakvoj "organizovanoj" grupi "ljudi".

Jednog dana Ismetu ispade sreća. U samotnoj ulici skoro pustoj ugleda staricu mnogo lijepo obucenu. Sa divnom koznom tasnom. Donese odluku kao {argan (zmija) kada napada da otme torbu jer u toj torbi "mora" biti hrpa Silinga. Pridje lukavo starici iza ledja.

Trgnu torbicu i nasto bjezanija. Zena siknu kao ljuta zmija. Vrisak se prosu do neba. Odjeknu cijela ulica od njenog povika. U pomoc, u pomoc! Imala je jak prodoran glas. Nasta trcanje. Odnekuda, dade se cijela grupa ljudi za Ismetom u potjeru. Ni sam nije znao odkuda toliki ljudi iza njega. Eto- jedan mu je mlad i jak tu tik iz peta. Skoro ga stigao. Zadihani su obodvoica. Bjezi Ismet, bjezi i ne obazire se. Ali gonitelj je stalno iza njega. Ismet pomisljase da baci torbicu. "Kako za Boga da baci" a siguran je da u torbici ima dosta Silinga. Dosta za sigurno silinga a mozda i zlata, Ote mu se iz grla Neeeedam!, neeedam! i priteze torbicu uz grudi. Skupi svu snagu i nadade se u bjesomucni bijeg, a gonitelj iza njega.

Brz je Ismet, ali ni gonitelj nije slabiji. Gonitelj vice na njemackom, koje Ismet poznaje tako dobro da mu ni rodjeni Austrianci ne vjeruju da nije rodjeni Beclija."Halt!, Halt!, police, police..... Halt"!

Bogme se gone po dugo. Eto tu je sada u Doku na Dunavu. Misli Ismet sta da radi. Zna on dobro da pliva. Pa da skokom se spasi u Dunav i prepliva nizvodno. Sta, pomisli Ismet, ako ovaj gonitelj zna bolje plivati od mene, za sigurno ce me uhvatiti. U tom razmisljanju osjeti neki jak udarac po ledjima. Ono ruka gonitelja se spusti na njegova ledja na njegov, kozni kaput. Sva sreca ruka skliznu a Ismet poveca svoju snagu u bjezanju. Podaleko je trcao i vidi da gonitelja vise nema iza njega. Gonitelj iznemogao osta duboko udisuci jedva koji dah da prihvai tog tako nasusnjeg zraka. Zadihan premoren odusta od gonjenja. Uvidje da je bjegunac bolji u kondiciji. Ismat pogleda oko sebe. Odahnu. Otvori tasnu. Bogme je imao pravo. Mnogo silinga je u toj torbici. On skupi snagu. Zadihan, tresuci se cijelim tijelom od bjezanja. Pokupi novce pa i onaj sitnes., Strapa u dzep, za takve stvari specialno ugradjen. Nasmija se i otpuhnu sav radostan dobrom plijenu.

Baci torbu u Dunav. Nastavi laganim hodanjm pored Dunava. Istina za volju on je smisljeno prosarao nekoliko ulica da bi za svaki slucaj zametnuo trag goniteljima.

Nabio je kapu francuskinju dobro na glavu. Skinuo je svoj kozni kaputic i prebacio ga preko ramena. Sve u cilju maskiranja.

Dosao je do druzine i ispricao im strasni slucaj gonitelja. Onaj je vikao na njemackom. Halt, Halt!. Polic, police ali se, nisam obazirao na njegove povike, kaze Ismet.

Mnogo pohvala od druzine dobi. Ni oni nijesu bez sicara, ali Ismet ih je kud i kamo usio. Sjedose i pocese prebojavati "zaradu"...

Nastavit ce se ako Akllah drukcije ne odredi!

Uz Maksuz Selam. Nazdravlje citanje!

Hajji Safet Australia

Eto dodje i to vrijeme da nastavimo nase kazivanje o Ismetu IKI Bismilah.

Ismet "IKO" Nastavak II

Druzina ga pohvali obradovana njegovim lovom. Njih bas nije mnogo interesovalo to gonjenje i ti povici dektetiva. Vazno je da su Silinzi tu koji se "bratski dijele".

Sve su metnuli na sredinu prostrtog kaputa. Vidi se pogolema gomila Silinga, tu je bilo i jos njima nepoznatog novca. I njega su dijelili.

Svako uze svoj dio i svak ode na svoju stranu do iduceg sastanka. Nas junak Ismet se vrati u Fabricku baraku gdje su on i Babo zivjeli zajedno. Istina Iko nije smio reci svome Babi kako je i sta danas radio. Jes, Babo ga je pitao gdje je bio i kako je dan sproveo. Sve vise i vise se Iko otima od Baba-Hasana kontrloe.

On je svoga Babu oslovljavao imenom Hasan. Neznam odakle mu ta smjelost a i Hasanu je godilo da ga tako zove,,...ni sam nezna zasto !

Pa, kako bi? Upita Hasan. Dobro, veli Iko, Malo sa drugarima sam prosetao Becem da bi ga bolje upoznali. Bili smo tamo sve do Dunavskog Doka.

Hasanu-Babu, ucini mu se previse sumnjivo jer tamo odlaze samo oni koji zele droga i sverca. Hasan; "Crni Iko" "da nijesi zapao u grupu svercera?" Ako to uradis, veli Hasan dalje, onda znaj da te ceka ili duga robija ili prognanstvo da nikada neces moci ni proci a kamo li stati u Austriji.

Iko nije naviknut na Hasanove predike. Ljutito i gordo podize glavu a iz njegovog nosa oteгла se duga slina. Pa ce: "Hasane, nijesam ja vise tvoj Ismet koji broji tvoje rijeci i naredbe. " Slusao sam ja takvih prica dosta. "Zasto ti meni to nabacujes?" Znas da ja nikada nebih u sverc i prodaju nedozvoljenog". Baba Hasana obradovase "Iskrene" Ismetove rijeci. Vidje Iko da je Hasan nasjeo na njegovu pricu pa nastavi. "Znaj Hasane da ja imam drugove. To su najbolji momci i najjaci u Austriji. Mi se nikoga ne bojimo". Ha, pomisli Hasan, tu smo dakle. Spremate se za rat grupa. Ocuta, ali ce na kraju priupitati svog junaka IKU.

" Jeli, a o kakvim ti to grupama govoris?. Da nijeste, nedaj Boze i vi u onom kolu o kome ljudi pricaju da Grad strahuje od njih 'Razbojnika" koji napadaju i pretuku nocne povratnike ili slucajne prolaznike"?. Kao iz topa Iko doceka: ' "Jok, bolan, jok. Mi smo ti koji branimo prolaznike i stitimo one koji su napadnuti.

A, tako veli Hasan.

Razgovor zasutje i potraja duze vremena. Hasan sprema za jesti. Iko uze da prebira svoje stvari. U stvari trazi logu gdje bi sakrio grdnu lov. Ukom "otete" silinge I jos neke za

sada nepoznate gotovine.

Snasao se. Zamotao u suknenu carapu a ovu metnu uz druge carape pa sve u boksu sa ostalim cara pama. Odahnu, Eh, sada sam siguran da to nece lahko naci. Promrmlja u sebi Iko.

Dani prolaze u srdacnosti dobrom radu. Gazda fabrike pohvaljuje Bosnjake na dobrom radu. Naravno i Iko je tu dobio svoju nagradu. Svi su radosni. Iko ocekuje svoju SUBOTU da se nadje sa svojim pajdasima.

Otisao je ranim vozom do mjesta sastanka. Kad tamo nema ni jednoga od drugova. Cudi se Iko sta to bilo. Da nijesu zaboravili da je danas dogovoreni dan i dogovoreni sahat.

Sjede na stolicu najblizeg restorana. Stade se nelagodno osjecati. Pomisao na najgore. A sta ago su u bajbukani? Moguce je jer zadnji put rekose da su ih prepoznali neki gradjani Beca. U tim jadnim svojim mislima Ismet osjeti dvije cvrste ruke na ramenima.

Pitaju ga: Jesili ti "IKO" On htjede ustati ali dvije ruke ga cvrsto vratise na poziciju sjedenja u stolici. Nisam, veli Iko, Ja sam Ismet.

Nasta manje ispricavanje. Sjedose dvoica gorostasa uz njega i neprimjetno od naroda a i od prolaznika pocese ga ispitivati.

U tom dodje konobarica. "Bite", vbeli konobarica. Iko se snadje, pa ce Meni sok od... a njma po pivo. Prihvatise, jer shvatise obadvoica Ikinu igru.

Pijuci pivo njih dvoica rekose da su oni od Federalne Tajne policije. Da imaju neke mladice koji su pominjali njegovo ime kao IKO? Znas li ti: Stadose nabrajati imena.....

Poznam vrlo malo, samo jednoga od njih, Druge nikada nijesam vidio.

Pitaju ga gdje zivi, sta radi, cime se bavi. . Nasta najobicniji razgovor oko familijarnosti u Bosni. Jedan od "Policajaca" isprica se i ode, kao da ga neko ko bajagi zove?

Ispise pice i Ismet plati.

Vrati se policajac i oprastajuci se od Ismeta, uz duboko izvinjenje na smetanju. Zahvalise na casti. Ostavise ga na miru i odose.

Cekao je jos pola sahata i nikako da se zacudi sta je to bilo sa njima. Njegovim drugarima. Zar je moguće..... pomisljao je svasta.

Vrati se u svoj stan. Sav zabrinut i razocaran u druzinu da je tako naivno pala policiji u ruke i to bas Federalnoj policiji. Bogme, znaci veliki slucaj. Obidje on I pregleda svoju carapu. Ha, Sve je u redu.

Sa Hasanom je malo razgovarao o najobicnijim stvarima.

Dosao je ponedjeljak. Svi na svojim radnim mjestima. Uz prvi obilazak pogona, dodje poslovodja do IKA. "Sta je to bilou Subotu"? Upita on Iku. On, Iko sav se pretvori u naivnjaka. "O cemu vi to govorite?"

U subotu je iz Beca dosla poruka nasoj policijskoj stanici a ovi do nas dojurili. Pitali su dali te mi

poznajmeo i dali si ti nas radnik. Sva sreća bio sam tu. Ispricao sam im da si ti nas mladi ali vrlo dobar radnik, Besprekorno marljiv, vrijedan, radin i da si čist od svake vrste kriminala. Policajci su bili zadovoljni. Otišli su. Pazi se da ne upadnes u loše društvo. Onda ti nema mjesta u ovoj fabrici. Mi ne trpimo huligane.

Iko sav sretan da se i ovaj razgovor završi na radost. Obeca sebi da se neće družiti sa onima koji mu budu sumnjivi da bi bili cinkarosi, provokatori i izdajice. Njih treba otkriti i iz družine isključiti. To on sebi dade kao obavezan domaći zadatak. Sada se sjetio da je onaj drugi policajac bio duže vremena otsutan iz njihova društva. A kada se vratio bio je spokojan. To je dakle taj razgovor sa Fabrikom. Sreća, pomisli da imam Hasana kao zastitnika jer Hasan ima veliki uticaj kod uprave i vlasnika. Hasan dugo godina radi u ovoj fabrici. Znao je Iko da je na račun svoga Baba-Hasana dobio zaposlenje i tako lagan posao.

Istina Iko je bio odan svome poslu. Izvršavao je svoje obaveze uljudno i na vrijeme bez zabušavanja i bez kvarova proizvodnje.

Dodje i druga Subota. On je prezivljavao dane, jer nije čuo o drugarima ništa. Bez dogovora podje na staro mjesto sastajanja. Sjede. Neko iza leđa mu zatvori oči objema rukama. Skoci i pun straha i neizvjesnosti ugleda svog drugara Fahru. Fahro mu saopšti da su mjesto sastajanja promijenili i on je poslat da mu to saopšti. Dogovore se da svaki za sebe ide svojim putem. Iko stize na određite. Nadje radosnu družinu. Oni mu ispricase da su pohvatani na osnovu prijave građana koji su ih prepoznali u kradji, Nisu imali dosta dokaza a nitko nije podnio prijavu o njihovim kradjama pa su policajci "odлучili" pusti ih sviju. Naravno ispricali su pojedinosti u zatvoru. Bilo je dosta i batina jer su sutjeli. Najcrnje je prosao "Cigo". Dobio je grdnih batina jer je po zna po koji put u policijskoj stanici. Ali nemaju oni direktnih optuzbi za njega. Pustaju ga redovno u ponedjeljak. Iko njima isprica da je pracen od Federalnih Dektetiva i da je bilo pitanje u fabrici za njega.

Složili su se da se za tri sedmice nadju na istom mjestu.

Od "dobrog" biznisa nijesu imali ovog puta ništa. Vracajuci se kuci Iko bi da samostalno prosvrlja ulicama koje nije poznao. Imao je sreću. Uletio je u zlatarsku radnju koju nitko nije naročito pazio. Pokupio je sve što se dalo pokupiti. Pazio je da ne ostavlja otiske, jer je znao da bi ga to otkrilo.

Zadovoljan plijenom otisao je do periferije grada i tu u samoci sagledao te sortirao "svoje" blago. Bilo je to dosta dijamantskih, zlatnih, srebrenih prstenja. Narukvica, lancica kakve do sad nije viodo u svom zivotu. Satova. Jedan sat mu se narocito dopao izradom i bljeskavoscju. Metnuo ga je na ruku i sav u zanosu vrtio rukom kao da se ogleda i pokazuje drugima svoj "dobiveni" dar. Sav u sreći i radosti sigao je "kuci" u baraku. Nitko ga nista nije pitao niti je itko za njega pitao. Sav blazen i radostan potrazi mjesto za svoj plien. Sakri. Kamuflira i osjeti se siguran da to niko nece naci.

Presretan da je vec bogat, mastase da sve napusti i da krene u bijeli svijet. Kuda? Nekuda, gdje nije bio. A bio je zaista u svim drzavama i gradovima diljem Evrope.

Izmisli neku tugaljivu pricicu i isprica Hasanu da mu je dan propao u skitanju i da se umorio. Nstavit ce se

Evo me tu sa vama opet!
Dobro mi dosli na stranicu CCN
Sretno citanje;

Pa da nastavimo sa nasim kazivanjem.

Prespavao je umoran iscrpljen ustade u rano jutro. Ponedjeljak je. Sprema se na posao. Prodje i taj radni dan. U poslepodnevnim satima tu kod same kantine susretne svoga poslodavca. Uctivo ga pozdravi a on, poslodavac pridje pruži mu ruku i pta ga za zdravlje, Hvala veli lko dobro sam. Samo imam jednu malu molbu, nastavi lko i sam se cudeci da su u misli navrle na um tako jasne. Imam jednu zelju. Nikad nijesam bio u Cirihi Svicarska, kazu mnogo lip grad. Zelo bih ga posjetiti, obici i upoznati. Gazda se nasmija i sav radostan rece: Rodjen samu tom lijepom gradu, Zaista je to mirni lijepi grad i ponosim se njime.

Eto, veli lo, kad bih dobioo samo 7 dana da tamo odem i da vidim te ljepote.

Gazda se malo nacomrdi, nabra svoje bore na dugackom licu. Protrlja se po celu i onda nastavi; Rado bih da tamo odes kad vec zelis. Imas placeno dopusteno osustvovanje ali samo sedam dana od sutra.

I sam ne znajuci od radosti kako da se zahvali. Pokloni se i zahvali mu na plemenitosti. lko je u tome zaista majer a baratanje plemenitim rijecima naslijedio je od svoje majke.

Radostan ode do Hasana. Sa vrata povika. Hasane-Babo! Gazda mi je dao sedam dana da odem do Ciriha. Znas pricao sam ti kako imam jaku zelju da vidim taj grad.

Hasannse nasmija pa odmah rece. Bas si sretan. Hajde pa vidi. Mozda jednog dana da i mene tamo odvedes i pokazes sta si sve lijepoga vidio.

Olahnu lku u dusi da je Hasan pristao na njegovoputovanje. Njemu treba jos dugo Hasanova

podrska.

Ubrzano spremi sitne stvari a bogme I svoje tajno bogastvo spakova u svoj prtljag. Jos za vidjela proseta do zeljeznicke stanice da se raspita za voz do Ciriha.

Sve potrebne informacije dobi tako podrobno da mu izgledase da je tim putem putovao I sve gledase vedrinom

Sutr dan dodje oko osam sati do stanice.Kupi kartu u jenom pravcu do Ciriha.

Ode do Beca a odatle nekim lijepim vozopm za put granice Svicarske. U njegovim grudima srce je jace kucalo nego ikada u svom zivotu.Radovao se susretu toga grada. Radovaose da ga upozna.

U istom kupeju na suprotnoj strain sjedila je mlada zgodna plavusa, ljubaznog lica I osmjeha vjecitog na njemu. Iki se u prvi mah dopade ova osoba I njoj gledase svu zensku ljepotu. Pozuda za takvim stvorenjem ga razveseli. Pocese sa uobicajnim caskanjem. Iko je dobar poznavalac Njemackog-Beckog akcenta. Saputnica mu se divila lijepom govoru.Iko je imao I lijep mekan a zvonak glas.Prijatan u razgovoru.Uvijek je imao osmjeh kada nesto zeli ispricati.

U duzini njihova razgovora Iko pozva mladu damu da odu do restoran vagona. Mislio je: Imam novaca da se pocastimo. Imam I sreću da je ova zena takolijpa . Usudi se I predlozi da odu do restoran-vagona. Za njegovu sreću ona radosno pristade. Podjose. On naruci zeljeno pice sebi I njoj.

Dodje vrijeme I rucka. On predlozi da tu ostanu na rucku. Malo se neckala ali na kraju pristade. Ismetu nigdje kraja njegovoj radosti. I ona mlada dama se zainteresovano rsplitivase o Iki. Rece o sebi da je visa medicinska sestra u GlavnojBolnici Ciriha. Da je sretna I zadovoljna. Kaze da su joj roditelji sretni a ima dva brata I tri mladje sestre. Za cudo velika porodica u gradu Svicarske koja jedva da ima jedno ili dvoje djece u porodici.

Ona isprica svoj rodoslov da je porijeklom iz Danske I da su njeni djed I baba dosli prije mnogo godina I tu osnovali svoj dom. Tu sam se eto rodila.

U razgovoru priblizavali su se svome cilju. Vratise se u svoj kupey. Pocese da skidaju stvari I da se raduju dolasku u Ciriha

Iko onako preko osmjeha,kako je to samo njemu svojstveno upita. Margaret,oslovion nju imenom. Znas li ti gdje je ovdje matini ured u Opstini. Ona sva ponosna odgovori da zna I radosno pritade da mu pokaze.

Izlazeci iz voza uzese iusti taksii koji ce ih povesti do opstine. Tako sjedeci jedno do drugoga osjetise obostrano neki zarki zamor u srcima. On joj steze rugu a ona istim gestom odvrati njemu. To je kao neki znak zblizavanja.

Iko radostan pomoze Margaret da izadje iz taksija. Iko plati put. Krenuse do opstine. Uz neke siroke stepenice drzeci se za ruke predjose prag opstine. Ona sva radosna da ga zadovolji i da mu pokaze svu Svicarsku dobrodoslicu. Dovede ga do pred vrata, "Eto tu je kancelarija za ugovor o vjencanju".Prosaputa tiho Margaret.

On je zamoli da sa njme podje unutra. Prihvati. Udjose. Stvorise se pred zenom divnog stasa i uzrasta. Pozdravise je i zamolise da razgovaraju. Iko otpoce. "Molim vas jeli moguće da se ja vjencam ovdje u Cirihi sa voljenom osobom a zivim u Austriji."?

Poslije duzeg razglabanja Iko dobi pozitivnan odgovor.

Iko se polagano okrenu prema Margaret i tihim jedva cujnim glasom rece. "Ja imam rodni list i pasos. Idi kuci donesi rodni list i neki drugi document sa slikom. Ja te ovdje cekam da se vjencamo".

Margaret zaklopi oci i lice svojim rukama. Zazmirila je . Ruke drhcu i cijelim tijelom je prodjose trnci. Nije ocekivala ovakav ishod veselog cavrljanja u vlaku. Znala je a je tu ljubav na prvi pogled, ali je po nekoj svojoj instuciji imala osjecaj da je ovo pravi covjek za nju. Sutila je nekoliko minuta. Onda sklopi ruke oko lkina vrata i zajeca a suze lipte niz veselo lice.

Pristade Margaret da prihvati ponudjeni brak ni sama nezna zasto.Kao da je cijelo tijelo hipnotisano i cijelo tijelo navija za Iku i dusa treperi sada za njega. Odlucno se trze i drzeci ruke na lkinom vratu ispruzene. Zagleda se u njegove plave oci. Izgovori rijec za koju je samo do maloprije mogla sanjati. "Hocu: Spusti ruke okrenu se i izlazeci na vrata baci topal pogled prema Iku i prema sluzbenici.

Zurila je Margaret svojoj kuci.Isla i u razmisljanju sta ce majci reci. Pozurila je sto je noge nose. Sjede u Taxi i dade adesu odredista njenog putovanja. Sutila je i razmisljala samo o tome sta se sve ovo dogodi u tako kratkom vremenu.

Kod kuce su bile dvije sestre i brat. Otac i majka nijesu dosli iz varosi kuda su jos jutros otisli. Podje do kupatila. Opra se i Presvukla se u divne haljine. Miris njenog ruza prostrije se po kuci. Istrcala je na ulicu drzeci u ruci dokumenta potrebna za njeno zurno vjencanje. Radosna se vrati do opstine. Iko je sjedio u udobnoj fotelji tu u predvorju kancelarije. Kada je ugleda kao leptir skoci pritrca do Margaret, stegnu je cvrsto i slatko poljubi u lice koje se crvenilo-rumenilo od radosti.

Vjencanje bi kratko. Zazeljese mladencima puno sreće i radosti.

Izadjose iz kancelarije. Radosni. Iko kao da se nasao na novom dunjaluku. Njegova dusa se promijenila a odluku donese da ce zivjeti od svoga rada u svom postenju i unadi da ce biti sretan sa ovom zenom. Presretan je ovim cinom u njegovom zivotu.

Ona je koliko lijepa toliko plemenita.

Iko ne poznaje grad. Dan je uveliko nageo ka noci. Iko se oglasi prvi; "Margaret, gdje bi mogli prenociti a sutra ce mo planirati nas zivot"? Margaret mu predlozi Motel koji nije daleko od opstine. Prihvatisse se za ruke pa setnjom do motela. Rezervisali su sobu. Iko se okupa i presvuće. Podjose do grada setajuci. Kupovase Iko mnoge stvari i sam ne znajuci zasto.

Vidi nas Iko sve ide na dobro. Razmislja kako je bio sretan da ode od grupe koja ga je zavela da

radi ono sto nikada nije htio ni volio. Ali po onoj narodnoj”skim si takav si’
Provedose medenu noc slatko I veselo.Iko se se sutradan pripremi da potrazi stan I
posao. Gledaj, gledaj sve ide kao poruceno.Stan mu iznajmise u centru grada. Posao dva
minuta setnjom do kapije. Dobio je vrijeme da ce ga poducavati cijelu sedmicu kako I kome da
vozi pice od sokova..

Margaret se vrati bolnici. Zamoli 7 dana dopusta. Sve u cilju da se srede u novom stanu. Radosni
su radosni, nadaju se velikoj sreći.

Prodje I ta sedmica poducavanja u voznji I dosatavi roba do kupaca. Zadovoljan je Iko novim
poslom. Ljepi je I laksi nego u Austriji.

Ah, jes, moram se javiti poslovdji u toku dana da mu kazem novost. Ne, nemogu samo tako. Bit
ce jako razocaran a bio mi je veliki prijatelj. Gazda je bio prema meni I previse dobar da bi mu
Iko zaboravio. Nazvace ga, nazvati I reci mu. Iko to objasni svojoj izabranici.Ona se slozi s time
da se Iko hitno javi svojim uBecu

Tako I bi svima se javio osim svojoj ‘bandi’, jednostavno je htio da to sve zaboravi I krene novim
zivotnim putem koji mu samo Allah dragi odredi. Zahvalan je Iko zahvalan svome

Gospodaru.Srcem ga osjeca dusom ga pozdravlja I zahvaljuje mu.

Nastavak slijedi.

Hajji Safet Avdic